

กระทู้ถามที่ ๓๓๕ ร.

สภาผู้แทนราษฎร

๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๔

เรื่อง มาตรการแก้ไขปัญหาการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ
กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ถาพนายกรัชมมนตรี ดังต่อไปนี้

ตามที่สถานการณ์แนวโน้มเศรษฐกิจโลกชะลอตัวลงอันเนื่องมาจากการถดถอยทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศญี่ปุ่นซึ่งเป็นตลาดส่งออกที่สำคัญของประเทศไทย ส่งผลให้มีการปรับลดตัวเลขการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยในเดือนเมษายน ๒๕๔๔ ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ปรับลดตัวเลขดังกล่าวจากเดิมที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๓.๐ - ๔.๕ เป็นร้อยละ ๒.๕ - ๔.๐ ซึ่งหากเศรษฐกิจของประเทศขยายตัวลดลงจะส่งผลให้การสร้างผลผลิตหรือรายได้ของประเทศลดลงเป็นจำนวน ๓๐,๐๐๐ - ๖๐,๐๐๐ ล้านบาท และยังคงส่งผลกระทบต่อการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของประเทศอีกด้วย จากผลการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจต่างๆ ของรัฐบาล พบว่ามีปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจทั้งในระดับครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาสินค้าที่มีราคาเพิ่มสูงขึ้น ปัญหารายได้จากดอกเบี้ยเงินฝากลดลง ความไม่มั่นคงในการมีงานทำและการมีรายได้ ตลอดจนปัญหาราคาพืชผลทางการเกษตรตกต่ำ เป็นต้น ซึ่งมีผลกระทบต่ออำนาจซื้อในการกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยในภาคเอกชนพบว่า แม้ปัญหาหนี้เสียของสถาบันการเงินต่างๆ จะมีแนวโน้มลดลงส่วนหนึ่งที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) เมื่อเทียบกับสินเชื่อบริการยังอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญในการสนับสนุนเงินทุนให้แก่ภาคธุรกิจและการขยายตัวทางการเงิน ประกอบกับการเกิดดุลบัญชีเดินสะพัดมีแนวโน้มลดลง ทำให้ดุลการชำระเงินยังคงขาดดุลอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของค่าเงินบาทและความเชื่อมั่นในการลงทุน นอกจากนี้ยังพบปัญหาความไม่เท่าเทียมกันในการกระจายรายได้ทำให้ปัญหาความยากจนของประชากรภายในประเทศทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น และปัญหาประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าและบริการลดลง โดยเน้นการนำเงินทุนที่กู้มาจากต่างประเทศไปลงทุนเพื่อเก็งกำไร และเพื่อการอุปโภคบริโภค แต่มิได้มีการนำเงินทุนมาปล่อยกู้เพื่อพัฒนาคุณภาพการผลิตในระดับเศรษฐกิจต่างๆ จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ อันเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งในการแก้ไขปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้บรรเทา ลงได้ จึงขอเรียนถามว่า

คำตอบกระทู้ถามที่ ๓๓๕ ร.

ของ นายพนพล อินนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ)
เรื่อง มาตรการแก้ไขปัญหาการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ

ข้าพเจ้า นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และนายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ได้รับมอบหมายจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ให้เป็นผู้ชี้แจง
คำตอบกระทู้ถาม เรื่อง มาตรการแก้ไขปัญหาการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ ข้าพเจ้าขอตอบกระทู้ถาม
ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังนี้

คำตอบข้อ ๑ ขอเรียนว่า รัฐบาลโดยกระทรวงการคลังมีแผนและนโยบายในการรักษาเสถียรภาพ
ทางเศรษฐกิจควบคู่กับการแก้ปัญหาความยากจนและการสร้างฐานเศรษฐกิจให้เข้มแข็งในระยะยาว ดังนี้

๑. การสร้างเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจ

๑.๑ ด้านเศรษฐกิจมหภาค รัฐบาลได้กำหนดเป้าหมายเศรษฐกิจมหภาคที่เป็นรูปธรรม
เพื่อเป็นกรอบในการบริหารเศรษฐกิจให้มีเสถียรภาพ โดยเศรษฐกิจจะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ - ๖ ต่อปี
ในช่วงปี ๒๕๔๕ - ๒๕๔๘ อัตราเงินเฟ้อ โดยเฉลี่ยไม่เกินร้อยละ ๓ ต่อปี และสัดส่วนการเกินดุลบัญชี
เดินสะพัดต่อ GDP อยู่ในระดับเฉลี่ยร้อยละ ๑.๒ ต่อปี ทั้งนี้ มีแนวทางในการดำเนินการดังนี้

๑) สร้างสมดุลของระบบเศรษฐกิจระหว่างการพึ่งพาอุปสงค์จากภายนอกประเทศ
กับอุปสงค์ภายในประเทศ โดยการกระตุ้นเศรษฐกิจในระดับฐานราก เพื่อให้มีกำลังซื้อเพิ่มขึ้น

๒) สร้างความเข้มแข็งให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อทำหน้าที่เป็น
ผู้ผลิตและผู้จ้างงานที่มีคุณภาพต่อไป

๓) เพิ่มขีดความสามารถในการหารายได้เงินตราต่างประเทศจากการส่งออกการท่องเที่ยว
และธุรกิจบริการอื่นๆ

๑.๒ ด้านการคลัง รัฐบาลได้วางแนวทางในการบริหารการคลังโดยยึดหลักความยั่งยืน
ทางการคลัง ซึ่งมีแนวทางดังนี้

๑) ควบคุมการก่อหนี้และการขาดดุลงบประมาณเท่าที่จำเป็น แต่ทั้งนี้จะต้อง
สอดคล้องกับความจำเป็นในการกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยรัฐบาลได้วางกรอบไว้ว่าสัดส่วนหนี้ภาครัฐ
จะไม่ให้เกินร้อยละ ๖๐ ของ GDP และภาระในการชำระหนี้ในงบประมาณจะไม่สูงกว่าร้อยละ ๑๖
ของงบประมาณ

๒) บริหารรายได้จากการจัดเก็บภาษีของรัฐบาล โดยปรับปรุงโครงสร้างและขยายฐานภาษี เพื่อให้สัดส่วนรายได้ภาษีต่อ GDP เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๕.๒ ในปี ๒๕๕๔ เป็นร้อยละ ๑๖.๗ ในปี ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

๓) บริหารทรัพย์สินของรัฐที่มีอยู่ให้มีผลตอบแทนสูงสุด โดยจัดตั้งบรรษัทรัฐวิสาหกิจแห่งชาติและนำรัฐวิสาหกิจเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ รวมทั้งปรับปรุงวิธีการบริหารที่ดินและอาคารของรัฐให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๔) บริหารรายจ่ายงบประมาณแผ่นดินให้มีเพียงพอในการลงทุนเพื่อการพัฒนาและการชำระหนี้

๑.๓ ด้านการเงิน รัฐบาลได้วางแนวทางในการบริหารเพื่อสร้างเสถียรภาพทางการเงิน โดยมีแนวทางในการดำเนินการดังนี้

๑) ดูแลสภาพคล่องให้พอเพียงและเอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจของภาคเอกชน

๒) สร้างความมั่นคงให้กับระบบสถาบันการเงิน และแก้ไขปัญหาอุปสรรคของสถาบันการเงินให้สามารถดำเนินการได้อย่างปกติ

๓) รักษาเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยนและความมั่นคงของทุนสำรองเงินตราต่างประเทศ

๔) เพิ่มบทบาทของสถาบันการเงินที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาลในการสนับสนุนด้านเงินทุนให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๒. การแก้ปัญหาความยากจน

รัฐบาลได้วางแนวทางในการแก้ปัญหาความยากจน ดังนี้

๒.๑ เพิ่มรายได้และอำนาจซื้อให้กับประชาชนผู้มีรายได้น้อย โดยอาศัยการใช้จ่ายของรัฐบาลผ่านกลไกที่มีอยู่แล้วของรัฐบาล เช่น ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เป็นต้น

๒.๒ สร้างหลักประกันทางสุขภาพให้กับประชาชนทุกคน

๓. การสร้างฐานเศรษฐกิจให้เข้มแข็งในระยะยาว

แนวทางในการสร้างฐานเศรษฐกิจให้มีความเข้มแข็งในระยะยาวจะดำเนินการพร้อมๆ กัน

๓ ด้าน คือ

๓.๑ การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการ โดยเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าให้สูงขึ้น

๔. การแก้ปัญหาเศรษฐกิจรายสาขา

๔.๑ ในด้านการท่องเที่ยว มีการปรับกลยุทธ์และงบประมาณด้านการตลาดเพื่อสร้างรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูง กลุ่มนักท่องเที่ยวเฉพาะด้านรวมทั้งกลุ่มที่ต้องการเดินทางเข้าประเทศเพื่อการจัดประชุมหรือสัมมนา โดยมีเป้าหมายเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวจากเดิมอีก ๒๒,๐๐๐ ล้านบาท

๔.๒ ในด้านอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งมีอุปทานเหลืออยู่มาก ก็ได้มีมาตรการภาษีเพื่อช่วยเพิ่มอุปสงค์ โดยให้มีการหักค่าลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มขึ้นสำหรับเงินที่ใช้ซื้ออาคารพร้อมที่ดินหรือห้องชุด การหักค่าเสื่อมและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นสำหรับการซื้ออาคารถาวรเป็นกรณีพิเศษของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล นอกจากนี้ยังได้ร่วมกับธนาคารอาคารสงเคราะห์ในการขยายสินเชื่อแก่ข้าราชการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ให้สามารถกู้เงินได้ถึงร้อยละ ๑๐๐ ของราคาบ้าน

คำตอบข้อ ๒ ขอเรียนว่า จากปัญหาประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าและบริการที่ลดลง ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันทางการผลิตกับต่างประเทศนั้น รัฐบาลโดยกระทรวงอุตสาหกรรมได้มีมาตรการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ดังนี้

๑. ร่วมผลักดันการจัดตั้งธนาคารวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก รวมทั้งแก้ไขปัญหาสภาพคล่องของภาคอุตสาหกรรม

๒. ให้ความช่วยเหลือเพื่อลดต้นทุนการผลิตในโรงงานอุตสาหกรรม โดยจัดบริการปรึกษาแนะนำเพื่อปรับปรุงกระบวนการผลิต การบริหารจัดการ การลดต้นทุนพลังงาน การประหยัดพลังงาน และการใช้พลังงานทดแทน

๓. เร่งรัดการปรับโครงสร้างภาษี เพื่อช่วยลดต้นทุนและข้อเสียเปรียบในการแข่งขันอุตสาหกรรมไทย

๔. เร่งรัดการดำเนินงานเพื่อปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมทั้งด้านการผลิต การจัดการ และการตลาดให้บังเกิดผลอย่างแท้จริงและต่อเนื่อง

๕. เสริมสร้างให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐาน และเชื่อมโยงอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่จะก่อให้เกิดผลต่อเนื่องต่อการปรับโครงสร้างการผลิตภาคอุตสาหกรรม

๖. สร้างความแข็งแกร่งให้กับอุตสาหกรรมที่ประเทศไทยมีศักยภาพการพัฒนาและมีฐานความรู้ความชำนาญสูง

๗. พัฒนาระบบสารสนเทศสถานะอุตสาหกรรม และกฎระเบียบมาตรการทางการค้าและการส่งออก

นอกจากนี้ยังมีการจัดทำแผนปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม มุ่งเน้นการเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน ปรับปรุงประสิทธิภาพในการผลิต และการบริหารจัดการธุรกิจและยกระดับขีดความสามารถทางเทคโนโลยี รวมทั้งยกระดับความรู้ความสามารถของบุคลากรภาคอุตสาหกรรมให้มีทักษะในการทำงานสูงขึ้น

โดยโครงการตามแผนปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมในระยะแรก มีจำนวน ๒๒ โครงการ ส่วนใหญ่เป็นโครงการที่เกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรม ดำเนินการแล้วเสร็จไปประมาณร้อยละ ๕๐ ผลการดำเนินการในภาพรวมสามารถปรับปรุงและยกระดับสถานประกอบการประมาณ ๘๐๐ โรงงาน พัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมประมาณ ๔๐,๐๐๐ คน ในหลักสูตรต่างๆ เช่น หลักสูตรพื้นฐานการเพิ่มผลผลิต (อบรมทางไกล) จำนวน ๘๗๓ คน หลักสูตร Uncertainty และเทคนิคการสร้างเครื่องมือวัดให้แก่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน จำนวน ๔๕ คน และหลักสูตรระบบ ISO (ISO 9000 : 2000 ISO 9001 : 2000 พัฒนาศึกษา/ที่ปรึกษา และการตรวจสอบคุณภาพภายใน) จำนวน ๒๒๒ คน

และโครงการตามแผนปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมระยะที่ ๒ นั้น กระทรวงอุตสาหกรรม ได้พิจารณาคัดเลือกโครงการที่จะบรรจุไว้ภายใต้แผนปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมระยะที่ ๒ โดยมีโครงการที่ผ่านการคัดเลือก จำนวน ๕๕ โครงการ ซึ่งต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๓ และวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๓ อนุมัติให้ดำเนินโครงการภายใต้แผนปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม ทั้ง ๕๕ โครงการ (รวมโครงการบริหารแผนปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม) วงเงินดำเนินการรวม ๒,๕๕๕.๔๐๘๘ ล้านบาท มีหน่วยงานรับผิดชอบโครงการ รวม ๗ กระทรวง ๑๗ กรม โดยให้สำนักงบประมาณเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่พิจารณาอัตราและรายการใช้จ่ายเงินโครงการ นอกจากนี้ยังให้กระทรวงการคลังจัดหาเงินสำหรับให้ผู้ประกอบการกู้ผ่านสถาบันการเงิน ๓ แห่ง ได้แก่ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (IFCT) จำนวน ๕,๐๐๐ ล้านบาท บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม (บอย.) จำนวน ๒,๐๐๐ ล้านบาท และธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย จำนวน ๑,๑๐๐ ล้านบาท รวมเป็นวงเงิน ๘,๑๐๐ ล้านบาท โดยโครงการภายใต้แผนปรับโครงสร้างระยะที่ ๒ จะเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการผลิตที่ทัดเทียมกับคู่แข่งและช่วยให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันเหนือกว่าคู่แข่ง โดยมีแนวทางการดำเนินงานหลัก คือ การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันแก่ภาคอุตสาหกรรมเชิงลึก โดยนำเทคโนโลยีการผลิตการจัดการใหม่ๆ มาใช้ ขจัดอุปสรรค

ด้านกฎระเบียบต่างๆ เพื่อลดเวลาดำเนินการและต้นทุน จัดระบบสาธารณูปโภคและแหล่งสินเชื่อเพื่อการดำเนินงาน รวมทั้งพัฒนาโครงการรองรับแผน ฯ ต่อเนื่องจากระยะที่ ๑ ให้ครอบคลุมอุตสาหกรรมเป้าหมาย ๑๓ สาขา และเสริมการพัฒนาในจุดที่มีช่องว่าง เพื่อให้การปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้

นอกจากนี้ยังมีสถาบันอิสระที่จะทำหน้าที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานของการพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา เป็นศูนย์กลางด้านการศึกษา วิจัยพัฒนา การเสนอแนะนโยบายต่อรัฐบาล การจัดทำข้อมูลการพัฒนา การพัฒนาด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอุตสาหกรรม เป็นต้น เช่น สถาบันไทย - เยอรมัน โดยมีเป้าหมายเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางการฝึกอบรม การให้คำปรึกษา และการถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่ธุรกิจอุตสาหกรรม โดยมีหลักสูตรเทคโนโลยีการผลิต รวมทั้งมุ่งเพิ่มขีดความสามารถและบทบาทของสถาบันอุตสาหกรรมเฉพาะด้านตามแผนปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมของภาครัฐบาล

การดำเนินโครงการเร่งด่วนตามแผนปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมระยะที่ ๑ ซึ่งมีโครงการที่เกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรม SMEs ๑๑ โครงการ โดยใช้งบประมาณภายใต้มาตรการเพิ่มการใช้จ่ายภาครัฐเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ ๔๓๖.๗๕ ล้านบาท คือ

- โครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ๗๒.๑๐ ล้านบาท มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ SMEs รองรับการพัฒนาในอนาคต เพื่อสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs ให้มีความรู้ความสามารถในด้านการจัดการและบริหารธุรกิจ เพื่อสร้างโอกาสให้ผู้ที่มีการศึกษาและถูกเลิกจ้างเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ รวมทั้งพัฒนาตนเองเป็นวิทยากรหรือที่ปรึกษาด้านการเงินและการลงทุน

- โครงการปรับปรุงประสิทธิภาพอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (๖.๕๘ ล้านบาท) มีวัตถุประสงค์ คือ ให้โรงงานได้รับการประเมินประสิทธิภาพของการผลิตเบื้องต้น ๕๐๐ โรงงาน โรงงานได้รับการประเมินประสิทธิภาพการผลิตในเชิงลึก ๕๐ โรงงาน และโรงงานได้รับการปรึกษาแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ ๕๐ โรงงาน

- โครงการกระจายข้อมูลเพื่อการลงทุนและการค้าของ SMEs ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ (๑๘.๓๔ ล้านบาท) มีวัตถุประสงค์ คือ เร่งให้เกิดการลงทุนโครงการใหม่ และส่งเสริมการค้าของ SMEs โดยการกระจายข้อมูลด้านการลงทุนและข้อมูลผู้ผลิตสินค้าที่จำเป็นถูกต้องครบถ้วนอย่างรวดเร็วและมีการปรับเปลี่ยนให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและการให้คำปรึกษาแนะนำแก่

ผู้สนใจลงทุนใหม่และผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจอยู่แล้วให้สามารถดำเนินกิจการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และรองรับการจ้างงานโดยการว่าจ้างบุคลากรที่ว่างงานที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์มาทำ การศึกษาและวิจัยสู่ทางการลงทุน การตลาด และระบบฐานข้อมูล

- โครงการจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (๒๕.๓๘ ล้านบาท) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีกรอบแนวทางและเป้าหมายในระยะยาวที่ชัดเจนในการส่งเสริมพัฒนา SMEs ร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน และเพื่อให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการค้า และบริการขนาดกลางและขนาดย่อม ได้ทราบทิศทางของนโยบายในการส่งเสริมพัฒนา SMEs ของรัฐ และเข้าใจสถานการณ์ของตนเอง

- โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมแม่พิมพ์ (๕.๑๓ ล้านบาท) มีวัตถุประสงค์และเป้าหมาย เพื่อเพิ่มความสามารถในการผลิตแม่พิมพ์ของกิจการ SMEs ให้เพียงพอ และสามารถสนองต่อ ความต้องการภายในประเทศ จะเป็นการช่วยลดการนำเข้า และเป็นการบ่มเพาะและเสริมสร้างความเข้มแข็ง ให้กับอุตสาหกรรมแม่พิมพ์

- โครงการพัฒนาผู้ผลิตชิ้นส่วน (๑๖๒.๐ ล้านบาท) มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายของ การดำเนินการงานระยะ ๖ เดือน ที่จะยกระดับฝีมือแรงงานและรักษาสถานภาพการจ้างงานของช่างฝีมือ พัฒนาผู้ผลิตชิ้นส่วนในประเทศให้มีขีดความสามารถในการผลิตชิ้นส่วนเพื่อการส่งออก โดยให้มีระบบ การถ่ายทอดเทคโนโลยีจากผู้ซื้อสู่ผู้ผลิตชิ้นส่วน และพัฒนาผู้ผลิตชิ้นส่วนให้สามารถตอบสนองต่อ ความต้องการด้านคุณภาพของผู้ประกอบการเพื่อการส่งออกได้

- โครงการสร้างระบบประเมินวิเคราะห์สถานประกอบการ (๗๒.๑๐ ล้านบาท) มีวัตถุประสงค์ และเป้าหมายเพื่อให้ระบบบุคลากรและหลักเกณฑ์ในการประเมินสถานประกอบการ SMEs ตลอดจน ดัชนีชี้วัดเสถียรภาพและศักยภาพของสถานประกอบการ SMEs ซึ่งจะเป็ประโยชน์ในการกำหนด นโยบายมาตรการจัดการบริหาร และสิทธิประโยชน์ในการกำหนดนโยบายมาตรการจัดการบริการและสิทธิ ประโยชน์ให้แก่ธุรกิจอุตสาหกรรม และเพื่อภาคอุตสาหกรรมจะได้ใช้ผลประเมินในการปรับปรุงกิจการ และเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน และมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้สำหรับต่อรองสถาบันการเงิน

- โครงการเร่งรัดปรับปรุงประสิทธิภาพอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (๕๕.๐ ล้านบาท) มีวัตถุประสงค์และเป้าหมาย เพื่อช่วยเหลืออุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมสาขาที่มีศักยภาพ ให้สามารถแก้ไขปัญหาและปรับตัวได้ในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน และเพื่อยกระดับและปรับปรุงประสิทธิภาพ ของการผลิต การบริหารจัดการ และคุณภาพของสินค้าของอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

- โครงการอุตสาหกรรมสู่ชนบท (๒๕.๑๐ ล้านบาท) มีวัตถุประสงค์และเป้าหมาย เพื่อส่งเสริมให้เกิดการจ้างงานภาคอุตสาหกรรมในชนบทไทย สร้างมาตรการจูงใจเพื่อชักจูงธุรกิจเอกชนให้ขยายฐานการผลิตหรือจัดตั้งหน่วยผลิตขึ้นใหม่ในชนบท สนับสนุนให้เกิดการรับช่วงการผลิต และพัฒนาไปสู่เป็นอุตสาหกรรมชุมชนและเป็นรากฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมชนบท

- โครงการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตจาก Mass Production เป็น Small lot (๑๑.๖๕ ล้านบาท) มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายเพื่อปรับระบบการผลิตให้สอดคล้องกับแนวโน้มการผลิตที่เป็นสากลโดยการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัยมาพัฒนาอุตสาหกรรมให้สามารถแข่งขันในตลาดเสรีได้ และเพื่อสนับสนุนให้อุตสาหกรรมลดขั้นตอนการผลิตให้สั้นลงทันต่อการส่งมอบและสามารถลดต้นทุนการผลิตโดยรวม ตลอดจนควบคุมการผลิตได้ง่ายขึ้น รวมทั้งเพื่อพัฒนาทักษะแรงงานให้สามารถทำงานในระบบอย่างมีประสิทธิภาพ

- โครงการสนับสนุนเงินทุนเพื่อพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรม (๕.๖ ล้านบาท) มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนให้อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรโดยการสนับสนุนสินเชื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดจ้างผู้เชี่ยวชาญจัดทำแผนและหลักสูตรพัฒนาบุคลากรและสนับสนุนงบประมาณเป็นส่วนสมทบในการฝึกอบรมบุคลากรในกิจการ